

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

Изх. № 91-00-50 / 05.10 2016 г.

ДО

ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-БЛАГОЕВГРАД
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-БУРГАС
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-ВАРНА
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-ВЕЛИКО ТЪРНОВО
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-ВРАЦА
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-МОНТАНА
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-ПАЗАРДЖИК
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-ПЕРНИК
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-ПЛЕВЕН
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-ПЛОВДИВ
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-РУСЕ
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-СМОЛЯН
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-СОФИЯ
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-СТАРА ЗАГОРА
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-ХАСКОВО
ДИРЕКТОРА НА РИОСВ-ШУМЕН

КОПИЕ:

БД ЗАПАДНОБЕЛОМОРСКИ РАЙОН
БД ИЗТОЧНОБЕЛОМОРСКИ РАЙОН
БД ДУНАВСКИ РАЙОН
БД ЧЕРНОМОРСКИ РАЙОН
МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ
И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО
МИНИСТЕРСТВО НА ЕНЕРГЕТИКАТА
МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА
МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

Относно: Правно действие на Решения за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействие върху околната среда (ОВОС) и Решения по ОВОС

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА ДИРЕКТОРИ,

Във връзка с възникнала необходимост от актуализиране на писмо изх. № 91-00-78 /15.07.2014 г. на министъра на околната среда и водите относно правното действие на издадени решения по ОВОС или решения за преценяване на необходимостта от ОВОС за

София, 1000, бул. „Кн. Мария Луиза” 22

Тел: +359(2) 940 6194, Факс: +359(2) 986 25 33

инвестиционни предложения, приложено Ви изпращаме следните указания, които да се съобразяват при прилагане на разпоредбите на чл. 93, ал. 7 и чл. 99, ал. 8 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС):

Съгласно разпоредбата на чл. 93, ал. 7 от ЗООС **„решение, с което е преценено да не се извършва ОВОС, губи правно действие, ако в срок от 5 години от датата на издаването му не е започнало осъществяването на инвестиционното предложение, което се установява с проверка на контролните органи по околна среда”**. Съгласно § 12а, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на ЗООС (Обн. ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.), срокът по чл. 93, ал. 7 започва да тече от датата на влизане в сила на решението по чл. 93, ал. 2 и 3 и се отнася и за тези решения, които са издадени преди 1 юли 2012 г.

Аналогична е и разпоредбата на чл. 99, ал. 8 от ЗООС по отношение на срока на действие на решение по ОВОС, съгласно която решението по ОВОС **„губи правно действие, ако в срок от 5 години от датата на издаването му не е започнало осъществяването на инвестиционното предложение, което се установява с проверка на контролните органи по околна среда”**. Предвид изискванията на § 12а, ал. 1 от ПЗР на ЗООС (Обн. ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.), срокът по чл. 99, ал. 8 започва да тече от датата на влизане в сила на решенията по ОВОС и се отнася и за тези решения, които са издадени преди влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на ЗООС (ДВ, бр. 77 от 2005 г.).

В съответствие с чл. 93, ал. 7 и чл. 99, ал. 8 от ЗООС, обстоятелството дали е започнало осъществяването на инвестиционното предложение се установява с проверка на контролните органи по околна среда, която може да бъде извършена на място и/или по документи.

Съгласно чл. 81, ал. 1, т. 2 от ЗООС, ОВОС се извършва на инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии, съгласно Приложение № 1 и № 2 от същия закон.

Според разпоредбата на чл. 82, ал. 2 от ЗООС „оценката по чл. 81, ал. 1, т. 2 се съвместява с процедурите по изготвяне и одобряване на инвестиционното предложение по реда на специален закон.”.

Съгласно чл. 82, ал. 5 от ЗООС, „оценката на инвестиционни предложения завършва с решение на компетентния орган по чл. 93, ал. 2 или 3 или чл. 94, което може да съдържа условия, мерки и ограничения, задължителни за възложителя. Влязлото в сила решение е задължително условие за одобряването/разрешаването на инвестиционното предложение по реда на специален закон. Органът по одобряването/разрешаването се съобразява с характера на решението, отчита поставените в него условия, мерки и ограничения, като **решението е приложение, неразделна част от административния акт по одобряване/разрешаване, необходим за осъществяването на инвестиционното предложение.**”.

В контекста на горесцитираните разпоредби, следва да се има предвид, че реализирането на инвестиционните предложения включва отделни етапи, през които същите преминават. Всяко отделно инвестиционно предложение, в зависимост от неговия характер, преминава през отделни етапи на съответните приложими за него процедури по реда на специални закони, които са различни. В тази връзка, прилагането на горепосочените разпоредби на ЗООС следва да е съобразено с конкретното инвестиционно предложение и изискванията на съответния специален закон за неговото одобряване/разрешаване. При тълкуване на разпоредбите на чл. 93, ал. 7 и чл. 99, ал. 8 от ЗООС, трябва да се прави разлика между **предприети действия** за осъществяване на ИП (като промяна на предназначението на земята, изработване и одобряване на ПУП и т.н.) и **започнало осъществяване** на ИП. В тази връзка, намираме, че осъществяването на ИП по смисъла на цитираните разпоредби е

започнало, когато в посочения 5-годишен срок от влизане в сила на решението по ОВОС или решението, с което е преценено да не се извършва ОВОС, е започнало фактическо осъществяване на ИП или е издаден съответният административен акт, който разрешава/одобрява осъществяването на ИП по специален закон и в който е заложен срок за осъществяване на ИП (тъй като не може да става въпрос за започнало осъществяване на ИП, ако не е изрично регламентиран срокът, в който същото следва да се реализира). Съответният акт за разрешаване/одобряване по специален закон следва да не е загубил правно действие към датата на извършване на проверката на контролния орган по околна среда.

Инвестиционните предложения се категоризират по отношение на административните актове, чието издаване е необходимо за тяхното осъществяване след влизане в сила на решението за преценяване на необходимостта от извършване на ОВОС или решението по ОВОС. В тази връзка и с цел онагледяване на изложеното по-горе становище излагаме следните примери:

1. Инвестиционни предложения, чиято основна цел е свързана с използване на водите, при които:

А) За разрешеното използване на водите се изисква издаване на разрешение по реда на ЗУТ. Това са случаите на водовземане от повърхностни и подземни води и изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи или съоръжения, в т.ч. за регулиране на оттока, линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти, за защита от вредното въздействие на водите, хидротехнически пристанищни съоръжения, и заустване на отпадъчни води в повърхностни води. Следва да се има предвид, че за съоръженията за водовземане от подземни води (кладенци и др.) също се изисква разрешение по смисъла на ЗУТ.

Б) За разрешеното ползване е необходимо изграждане на специални инсталации, които са строеж по смисъла на ЗУТ. Това са случаите на ползване на воден обект за реинжектиране и инжектиране на води в подземни водни обекти, изкуствено подхранване на подземни води, инжектиране на природен газ, втечен нефтен газ или въглероден диоксид в подземни водни обекти.

В) За разрешеното ползване е необходимо изграждане на съоръжения, които не попадат в обхвата на ЗУТ. Това са случаите на ползване на воден обект за аквакултури и за плаващи съоръжения в язовири.

Г) За разрешеното ползване не е необходимо изграждане на съоръжения, а се ползват преместваеми такива – това е ползването на воден обект за изземване на наносни отложения.

За да се приеме, че осъществяването на тези ИП е започнало, следва в срока по чл. 93, ал. 7 и чл. 99, ал. 8 от ЗООС да е налице:

В случаите по буква „А“ и „Б“ – разрешение, издадено по реда на ЗУТ, за изграждане на съоръженията, което към датата на извършване на проверката от контролния орган по околна среда не е загубило правно действие.

В случаите по буква „В“ – издадено по реда на Закона за водите (ЗВ) разрешително за ползване на воден обект, в което е заложен срок за изграждане на съоръженията и към датата на извършване на проверката на контролния орган по околна среда срокът за изграждане на съоръженията да не е изтекъл.

В случаите по буква „Г“ – издадено по реда на ЗВ разрешително за ползване на воден обект, в което крайният срок на действие на разрешителното да не е изтекъл към

датата на извършване на проверката от контролния орган по околна среда.

2. Инвестиционни предложения за изграждане на ветрогенератори (съоръжения за производство на електроенергия посредством силата на вятъра):

За да се приеме, че осъществяването на тези ИП е започнало, следва в срока по чл. 93, ал. 7 и чл. 99, ал. 8 от ЗООС да е налице минимум издадено разрешение за строеж по реда на ЗУТ, в което е заложен срок за извършване на строителството на ветрогенераторите. Разрешението за строеж следва да не е загубило правно действие към датата на извършване на проверката от контролния орган по околна среда.

3. Инвестиционни предложения за добив на подземни богатства:

За да се приеме, че осъществяването на тези ИП е започнало, следва в срока по чл. 93, ал. 7 и чл. 99, ал. 8 от ЗООС да е налице минимум акт за одобряване на цялостен работен проект за добив, издаден по реда на Закона за подземните богатства.

По отношение на въпроса, следва ли да се приеме, че е започнало осъществяването на инвестиционното предложение, ако е издадено разрешение за строеж за обекти, свързани със спомагателни и поддържащи инвестиционното предложение дейности, намираме следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 82, ал. 3 от ЗООС, при провеждане на процедура по ОВОС, инвестиционното предложение се разглежда в неговата цялост, като се включват и други спомагателни или поддържащи дейности, свързани с основния предмет на оценка, независимо дали самостоятелно попадат в обхвата на Приложение № 1 или № 2 на ЗООС. В съответствие с изискванията на ЗУТ, за допълващо застрояване, временни обекти и мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, свързани с основния обект, могат да се издават отделни разрешения за строеж. Тези обекти са необходими за функционирането на основния обект и същите не биха могли да съществуват самостоятелно (да изпълняват самостоятелна функция), както и обратното – основният обект не може да се реализира без разрешаване на строителството и изграждането на спомагателните обекти.

Във връзка с гореизложеното намираме, че ако при проверката по чл. 99, ал. 8 или по чл. 93, ал. 7 на ЗООС се установи, че в посочения срок от 5 години от влизане в сила на решенията по ОВОС или решенията за преценяване на необходимостта от ОВОС са издадени разрешения за строеж на спомагателни или обслужващи обекти (които са били разгледани в процедурата по ОВОС), то следва да се счита, че осъществяването на инвестиционното предложение е започнало.

В заключение, следва да се има предвид, че преценяването на правното действие на решенията по ОВОС или решенията за преценяване на необходимостта от ОВОС в контекста на чл. 93, ал. 7 и чл. 99, ал. 8 от ЗООС, се извършва от компетентния орган по околна среда предвид релевантните фактически обстоятелства във всеки конкретен случай.

ИВЕЛИНА ВАСИЛЕВА

Министър на околната среда и водите

